

koje sadašnjica pruža služenju Crkve. Čorsokaci i krize u današnjoj situaciji treba da Crkvu prema želji njezina Gospodina oslobode od njezina samodostatnog stava te je otvore i osposobe za ove nove zadatke. Tko shvaća znakove vremena, neće postati malodušan, nego će pun pouzdanja pristupiti k tim zadacima. Ta Gospodin je danas uz svoju Crkvu i priprema joj stazu u budućnost.

O. Knoch — Preveo o. F. Carev

SVEĆENICE U KRISTOVOJ CRKVI?

U njemačkom vjerskom mjesečniku »Der grosse Entschluss« od veljače godine 1966 objavljena su tri članka o tom vrlo delikatnom pitanju. Prvi: »Zašto ne i svećenice?« objavljen je bez potpisa, anonimno; redakcija lista nosi odgovornost za taj članak. Drugi članak potječe ispod pera poznate njemačke kulturne teologije radnice Ide Friederike Görres, a treći je napisao profesor teologije Dr. Herbert Vorgrimler. Posvetimo malo pažnje pisanju ovih pisaca.

Zašto nije moguće da bi imala i katolička Crkva svećenice? Više nego 1900 godina držalo se potpuno normalnim i razumljivim, da su za svećeničko zvanje pozvani samo muškarci, jer su jedino oni od Boga određeni djelatnici božjih tajni. Druga božja osoba se je kao muškarac utjelovila te je samo muškarce pozvala u zbor apostola. To je bilo dovoljno da je nastala nesmutljiva tradicija o svećenstvu. Ali nijedna tradicija ne odgovara u potpunosti vječnoj istini. Što je bilo uvjetovano u određenom vremenu, ne odgovara svakom vremenu, pa se i tradicije mijenjaju. Svakako postajali su uvjeti, da se samo muškarci uzimaju u obzir za svećeničko zvanje. Sam početak kršćanstva nalazi se na tlu izraelske misaonosti tradicije, a kod Izraelaca ženama nije bilo moguće da kao svećenice služe svome Bogu. Svaki svećenik zastupa Krista i zato su smatrali, da samo muškarac može dostojno zastupati Sina Božjeg, koji se rodio kao muško dijete. Naravno utjelovljeni sin mogao bi nastupiti i kao žena, ali to nije odgovaralo ondašnjim prilikama. Međutim, nikako ne stoji, da je Bog za sva vremena samo muškarcima dao taj privilegij božjega misništva. Ako pomislimo na položaj žene u onom razdoblju (ona se je jedva razlikovala od obične ropkinje), onda nam postaje jasno, da je već poradi toga morao nastupiti spasitelj u muškoj osobi. I onako je bio Krist mnogima na sablazan, a kao žensko stvorenje on bi se već u samom početku onemogućio. Kod židova nije bio običaj da bi žena javno govorila i provsjedovala. Pa i u poganskom svijetu žena nije javno nastupala. Možda su bile u tom pogledu jedini izuzetak grčke hetere. Isus Krist poziva u apostolski zbor samo muškarce. Jasno, on je kanio svoje apostole poslati u svijet, da svim narodima navjeste evanđelje spasenja. Nešto takvog ne bi se moglo zamisliti za ženu onog vremena. Žena je rijetko napuštala kuću, a i opasnosti izvan kuće bile su za nju prevelike, kojima bi se morala suočiti. Poradi toga nam je jasno, zašto su u apostolskom zboru samo muškarci. Međutim, Samarijanki kod Jakobova zdenca Krist ne zabranjuje, da ga u gradu nagovjesti svojim sugrađanima. A tko bi mogao zaniijekati, da u današnjem svijetu položaj žene nije bitno drugačiji. Žena danas sama putuje pa i javno nastupa bez sablazni i javnog prosvjedovanja.

Krist Gospodin je stvarno čovjek ali kao takav on ne nastupa toliko u svojstvu muškarca nego više u svojstvu djevičanskog čovjeka. I baš poradi toga bi mogla i žena dostojno Krista zastupati, jer je baš u ženi ljepota djevičanstva urodila divan plod; naime Djevica Marija najdivnija je među potomcima Eve.

Sjetimo se stare predaje Crkve, kojom Crkva uči da je Krist jedini posrednik među ljudima i Bogom, pa i jedini veliki svećenik novog zavjeta. Svi svećenici su samo njegovi namjesnici. A što je potrebno za dostojnog namjesnika? Da li je tu u pitanju vanjska sličnost ili više nutarnja istovjetnost i predanost svetoj službi? U svakom pogledu treba naglasiti, da je ovdje važnija duhovna od tjelesne sličnosti. 1900 godina Crkva je birala samo muško za službenike svetih tajni, ali to je rezultat isključno određenog povjesnog stanja. Međutim kraljevstvo Božje još nije dovršilo svoje poslanstvo u svijetu. Ono se još i danas širi. A držati se grčevito tradicije samo poradi tradicije više je nego nerazborito. Moderna znanost nam je donijela mnogo korisnih spoznaja. Tako na primjer zahvaljujući psihologiji znamo mnogo više o nutarnjim porivima i instinktima tijela nego što su to znali prije više stoljeća. Čovjek se je toliko zanio diveći se biološkoj strukturi tijela, da često zaboravlja na vlastitu dušu. A kršćanin zna, da je stvoren na sliku i priliku Božju, on nosi u sebi lik Božji. Otkada je Krist došao na svijet taj je lik još ojačao. Krist naime živi i djeluje u dušama ljudi. Nitko zato ne može odrediti gdje i kako će Krist djelovati, pa je zato neprihvatljivo ako se niječe, da Krist ne bi mogao i u ženskom biću nastupat u svojstvu svećenika, jer ljudi smo u svećeničkoj službi samo njegovo oruđe. Kamo sreće kad bi mogao svatko govoriti sa apostolom Pavlom: »Ne živim ja, nego Krist živi u meni.« Iz ovoga slijedi očigledan zahtjev, koji doslovce ovako glasi: »Potrebno je i žene posvećivati u svećenike, jer samo tako možemo priznati Kristovu apsolutnu i neograničenu vlast nad svim dušama.«

I na kraju misli autorica da i pravednost zahtijeva ovakav zahvat, da bi mogle žene lakše ispovijedati svoje grijehе, ako bi dolazile na ispovjed ženskim ispovjednicima, kao što je to nekom prilikom naglasio i kardinal Suenens.

Sve ovo treba stvarno uvažiti, ali ima mnogo zapreka, koje priječe ženi pristup oltaru i službi svećeničkoj. Lijepo o tome piše žena, iskren vjernik i kulturni radnik Ida Friederika Görres. No, o tome pisat ću drugom zgodom.

Vilko Šolinc

TRIDESET TEOLOGA SA SVIH KONTINENATA

Po želji Svetog Oca Pape Pavla VI. stvorena je jedna međunarodna teološka komisija pri Kongregaciji za Nauku Vjere. Lista tridesetorice članova objavljena je 30. travnja 1969.

Među članovima ima i takvih, kojih djela ili izjave nisu u potpunosti »secundum Lucam«. Izgleda, da ih Sveti Otac želi imati bliže kod sebe, da se »jogunasti sinovi« ne bi odalečili od pravovjerja.

1. **Barnabas Ahern:** Amerikanac, 54 godine, pasionista, Sveto Pismo, Sekretarijat za Jedinstvo, Biblijska Komisija, Koncilski expert.